

Sinisuug

MONARH GERT KÄSK

LK 2

LK 4-6

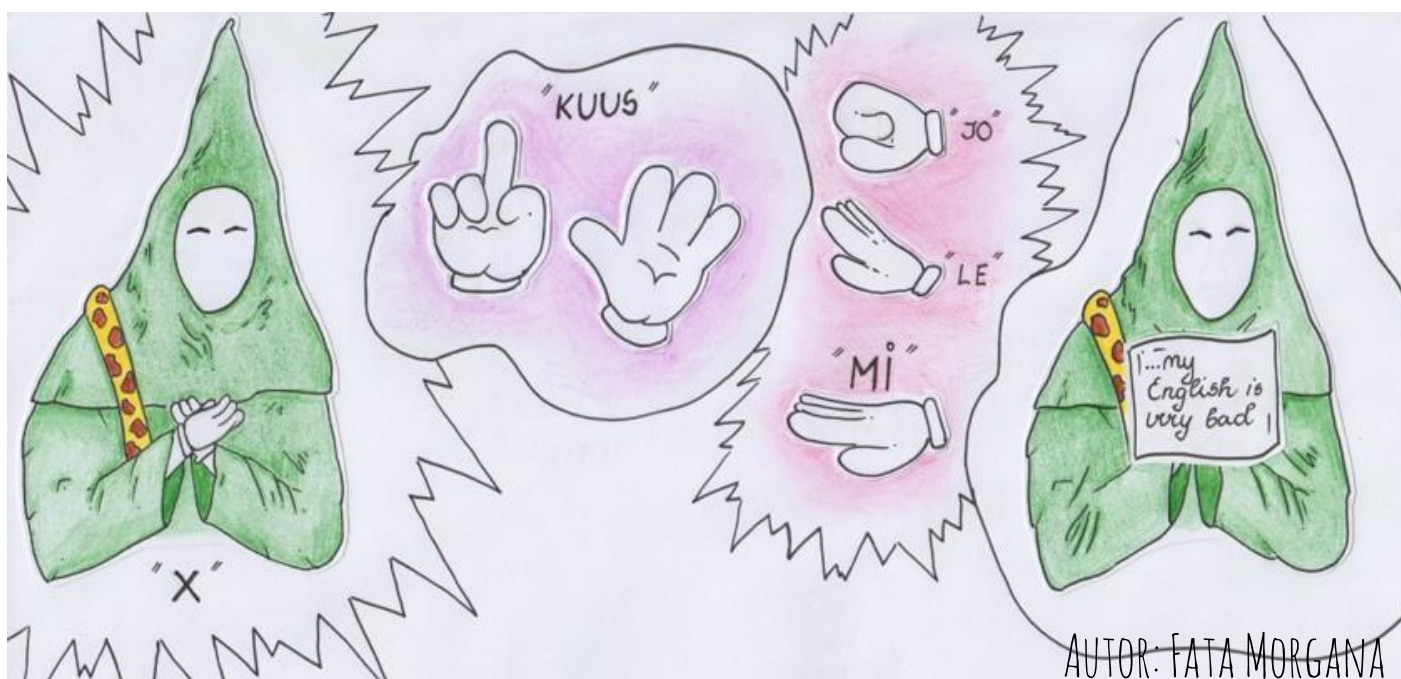
ALATI SÄRAV (ÕPETAJA) RENATA

MUUSIKALI MULJED

LK 9-10

LK 11

11.H VASTAB: MIS ON LAVAKUNST?

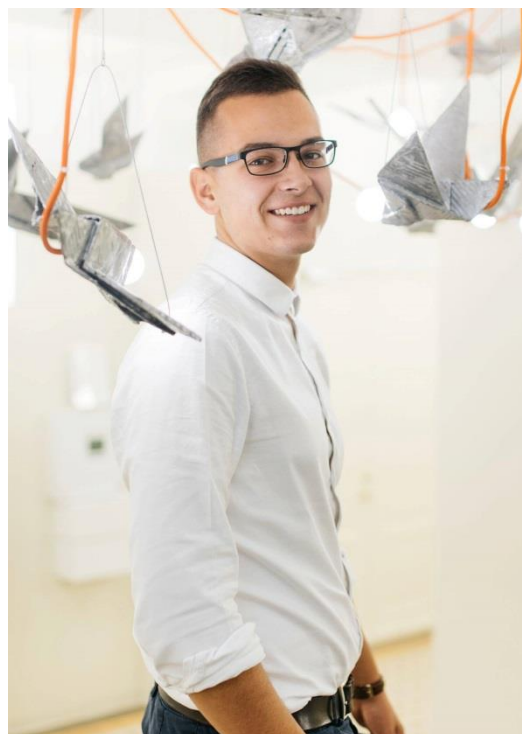
AUTOR: FATA MORGANA

*Gert Käsk ~ tüüp, kes kaotas kaks
paari (nägemis) prille mere põhja
jõe jooksul ja leidis mõlemad*

Olen lihtne väikelinna kutt ja pean end mingil määral üle keskmise aktiivsemaks persooniks. Võimalik, et just sellepärast hetkel sellisel ametikohal ka olen. Ja kui rääkidagi nüüd monarhiks olemisest, siis saan julgelt öelda, et siamaani on kõik väga sujuvalt läinud. Tihti, kui minult küsitakse, kuidas mul läheb, siis vastan, et nõnda nagu lükkad, nõnda ta veereb ja nimetaksingi end selleks niinimetaud lükkajaks, kellele ei meeldi, kui “asjad” ei liigu.

Aga tulles minu aktiivsuse juurde, siis ei piirdu see kindlasti ainult sellega, et kuskil midagi korraldan või räägin. Sport on see, mis samuti väga hingelähedane on ja mis suuresti minu vaba aega sisustab. Lemmik pallimänguks on võrkpall ja vahel leiab mind kas linna vahel sõrkimas või pumpan kohalikus jõusaalis enda kokkutõmbumisvõimelisi lihaskiudude kogumeid. Kõige selle juures innustab ja motiveerib mind muusika. Minu lemmikud on alati olnud räpp ja rokk, oleneb muidugi tujust.

Tulevikuplaanidest nii palju, et aasta pärast samal ajal plaanin olla aega teenimas ja peale seda õppida midagi, mis vajab inimestega pidevat suhtlemist ja avatud olemist.

NÄRVIDE RAHUSTAMISE KAVA BY ME

1. TEE OMA LEMMIK FÜÜSILIST TEGEVUST (JOOKSE, MÄNGI PALLI, LÕHU PUID, VMS.)
2. PEALE SEDA VÕTA ÜKS KÜLM DUŠŠ (ISIKLIKULT SOOVITAV SELLISTE ILMADEGA VEEL MERES UJUMIST)
3. TEE ENDALE ÜKS HEA TEE/KOHV/KAKAO VMS
4. VAATA SELLE KÕRVALE MINGIT HEAD SARJA/FILMI/MUUSIKAVIDEOT JNE (MINA SOOVITAN “THE OFFICE” VÕI “SHREK 1”)

Läänemaa korvpallimeistrid

21. novembril olid kõik koridorid õpilastest tühjad, sest toimus Läänemaa KSL korvpalli turniir. Õpilased kogunesid igal vabal hetkel Wiedemanni Spordihoonesse, et omadele kaasa elada.

Neidude turniiris osales kolm võistkonda, kaks Läänemaa ühisgümnaasiumist ja üks Noarootsi gümnaasiumist. Korvpallineiid Noarootsi gümnaasiumist olid tugevad vastased, kes võistlesid viimaste sekunditeni hõbemedali eest. Lõppjäriestus jäi siiski LÜG I, LÜG II, Noarootsi gümnaasium. Kaksikvõit toodi koju õpetaja Leelo Paju juhtimisel. Läänemaa KSL meistrid on: Eliis-Maria Koit, Kirke Triin Lembinen, Maria Palk, Karolin Kängsepp, Karmel Läätš, Riin Rosenberg, Cärolin Grahv, Liisi Kajo, Liisi Suitsberg.

Noormeeste turniirist võttis osa neli võistkonda: LÜG I, LÜG II, Noarootsi gümnaasium ja Haapsalu kutsehariduskeskus. Õpetaja Aavo Tominga kindlal juhendamisel võitis LÜG I, kes mängis täpse käega ja tugevate strateegiatega. Meeskonda kuulusid Raul Paju, Jarmo Lempe, Ago Martin Mäesalu, Karl Ruuben Kauksi, Gregor Uustalu ja Hain Hansman.

Kokkuvõttes oli edukas turniir, mis tõi kaks karikavõitu ja õnneks mitte ühtegi suuremat vigastust.

- Jan Jeeberg

- Martin Noot

Intervjuu kooli uue ja särava õpetaja Renataga

Sel aastal on ilmselt kõik märganud meie koolis uut ja noort õpetajat, kes näib alles ise õpilane olevat. Meediaklubil tekkis suurem huvi, kes ta selline täpsemalt on ja viisime läbi intervjuu. Renata võttis meid väga soojalt vastu ja temaga vestlemine oli väga meeldiv.

Miks teist õpetaja sai ja miks just inglise keele õpetaja?

Tegelikult polegi ma üldse pedagoogiharidusega. Peale gümnaasiumit läksin Tartu Ülikooli inglise keelt õppima ja omandasin viie aastaga magistrikraadi inglise filoloogina.

Mul ei olnud plaanis saada õpetajaks, kuid võib öelda, et omad inimesed rääkisid ära.

Mairi, mu vana klassijuhataja, tegi mulle ettepaneku kandideerida LÜGi tööle inglise keele õpetajana. Käisin koolis direktori ja õppealajuhatajaga vestlemas ning nüüd siin ma olen, ametis õpetajana!

Kuidas olete kohanenud meie kooliga ja kas teile siin ka meeldib?

Polegi otseselt kohanemist olnud, kuna olen ka ise siin koolimajas põhikoolis ja gümnaasiumis käinud. Kohanemine on olnud siiski kerge, sest enamuse õpetajaid olid ka minu õpetajad.. Õpilastega on ka lihtne olnud, paljud õpilased on minu tuttavate õed ja vennad, mis on muutnud nendega suhtlemise lihtsamaks. Kool mulle ka väga meeldib, kõik on väga toetavad ja vastuvõtlikud. Olin ise

Wiedemanni kooli viimane lend ja väga tore on näha, et traditsioonid jätkuvad.

Seega, mis aastal te lõpetasite gümnaasiumi ja millised LÜGi õpetajad Teidki omal ajal õpetasid?

Lõpetasin 2013. aastal. Praegustest kolleegidest on mind koolis õpetanud Kalle Lõuna, Tiina Brock, Maret Järveots, Imbi Raudkivi, Tõnu Tiit, Leelo Paju, Aavo Tomingas, Kadri Mitt, Karin Lükk-Raudsepp, Jaana Maripuu, Viire Hints, Annika Rouhiainen. Vist pea pooled LÜGi õpetajad :)

Kas teie jaoks oli õppimine raske ja kuidas te õpetajatega läbi saite?

Minu jaoks ei olnud õppimine raske. Põhikoolis oli eriti kerge, kuid gümnaasiumis sain aru, et reaalsed pole minu jaoks.

Meie kool ja klass oli alati väga toetav nagu Läänemaa Ühisgümnaasiumgi.

Samas, kunagi ei tohi ka liiga lihtne olla, mingid takistused peavad ikka teel olema, millest õppida.

Nagu näiteks kodutööd? Kas ka teie arust on praegused õpilased kodutöödega ülekoormatud?

Jah, ma tean, et õpilastel on palju kodutöid. Mulle ka ei meeldinud kunagi kodutöid teha.

Ma olen üritanud õpilastega tunnis väga produktiivne olla ja kui jõuame ettenähtud materjali läbi võtta, luban õpilastel tavaliselt tunni lõpus kodutöid teha.

Igas aines jäetakse kodutöid ja ma tean, et see on koormav, aga vahel on seda lihtsalt vaja. Minu tunnid on esmaspäevast kolmapäevani ning suuremad kodutööd annan ma tavaliselt kolmapäeval, et õpilasel jääks aega üle poole nädala sellega tegeleda. Mõistan, et kodutööde hulk on suur ja üritan ise nende andmist pigem vältida.

Kas Teil endal on kodutööde ja üldse õppimisega on nüüdseks kõik?

Ei, sugugi mitte. Kuna mul puudub pedagoogiharidus, läbingi ma praegu pedagoogikakursust, mis kestab kuni veebruarini. Lisaks õpin praegu Tallinna Ülikooli Haapsalu Kolledžis rakendusinformaatikat. Ma leian, et väga oluline on õppida toime tulema erinevate vanusegruppidega, seetõttu ma töötan ka kutsekoolis õpetajana, õpetan seal loodusgiidiks õppijatele kutsealast inglise keelt, ja tegelen ka lasteaias lastega, kellele õpetan tantsu.

Tahan õppida, kuidas olla klassi ees tõsiseltvõetav õpetaja, kes ei oleks liiga karm ja range.

Soovin leida seda balanssi ja seetõttu on need koolitused ja erialane täiendus väga olulised.

Kuidas julgustaksite noori rohkem inglise keelt rääkima?

Keeleõpe nõuab kindlasti väga palju praktikat. Sa võid lugeda ja kirjutada hästi, aga kui sa pole harjunud rääkima siis sellest ei piisa. Tegelikult on inglise keelt lihtne õppida, see on igal pool meie ümber. Igal võimalusel tuleb kindlasti rääkida ja ka klassis suu lahti teha. Klassis ei tohiks kindlasti eksijate üle naerda, sest võimalik, et järgmisel korral ei julge nad üldse midagi öelda. Ma ise õpin juba kaks aastat leedu keelt ja täitsa mõistan, kuidas vahel need sõnad lihtsalt ei tule välja ja on hirm midagi valesti öelda. Tänapäeval saavad inimesed väga algelisest keelest aru ning vigade tegemise kartmiseks pole põhjust. Tuleb olla julge!

Leedu keele õppimine on ja oskamine on üsna eksootiline! Kuidas selleni jõudsite?

Mul on alati keelte vastu huvi olnud ja miks mitte õppida sellist keelt, mida väga paljud ei räägi. Tartu Ülikoolis on väga hea võimalus õppida igasuguseid huvitavaid keeli ning kuna olin just esimest korda elus leedukatega tuttavaks saanud ja esimest korda päriselt Leedus käinud, siis tekkis mõte, et miks mitte?

Tänu tugevatele sõprussuhetele olen viimase kahe aasta jooksul Leedus ka pikalt aega veetnud ja veetsin ühe semestri oma magistriõppes Vilniuses.

Samuti tänu keeleõppele olen saanud kaks aastat suvel kuu aega Kaunas keelelaagris õppida. Kuna armusin Vilniusesse, Kaunasesse ja üleüldiselt Leedusse ja avastasin selle, kui huvitav on nende riigi ja samuti ka keele ajalugu, siis tekkis asja osas sügavam huvi ja kuna minu jaoks on kultuur ja selle areng alati sügavalt keelega seotud, siis huvi keele vastu aina suureneb.

Veel hobidest. Teame, et Te peate blogi. Millest seal kirjutate?

Peamiselt enda reisidest. Kuna liigun palju ringi, siis on hea enda jaoks mälestused kirja panna.

Kuidas kommenteeriksite lauset "Tants minu elus"?

See on üks osa minu elust, millega kahjuks Haapsalus ei saa tegeleda nii palju, kui sooviksin.

Alustasin tegelikult Haapsalus iluvõimlemisega juba 1. klassis, peale seda tegime Haapsalus sõpradega iluvõimlemisest oma tantsugrupi "Džadern",

millega tegelesime minu mäletamist mööda 2-3 aastat. Tartusse kolides läksin ühel hetkel seal Error Tantsukooli ning praegu olen Haapsalus Minu Tantsukoolis ise treener.

Eelnevast lähtuvalt: kas soovite jääda õpetajaks?

Ma olen õpetanud ka varem, kuid eratundides mitte klassi ees. Hetkel soovingi teada saada, mis tunne on õpetada klassi ees. Seda ei oska ma veel kindlasti öelda, kas soovin just õpetajaks jääda. Praegu ma proovin alles aru saada, kas see, mida ma teen, on õige. Minu jaoks on tulemus väga oluline, kui näen häid kontrolltööde hindeid siis see on justkui tagasiside, et teen midagi õigesti ning see motiveerib mind väga.

Kauaks plaanite aga meie kooli jääda?

Sellele ei oska ma tõesti hetkel vastata. Eks me näe, mis elu toob!

Kas oled parema- või vasakukäeline?

Paremakäeline

Mis on su lemmikpuuvili, -lill, -maiustus?

Ilmselt mandariinid, roos ja šokolaad

Kas oled taimetoitlane või lausa vegan?

Ei meeldi endale silti külge panna, aga kui tahta sildistada, siis pigem taimetoitlane :)

Mis on lemmik reisisihtkoht?

See on väga raske valik, aga kui mõtlen kohtadele, mida 2018. aastal külastasin, siis arvan, et selleks on Veneetsia.

Õpetaja Tiina Brocki meenutused Renatast:

Mina mäletan teda juba algkooli ajast. Olin ükskord etluskonkursi žüriis ja tema oli siis vist 1. klassis ja esines seal. Mäletan äärmist ilmekust, veenvust ja väga suuri silmi. Minu meelest on need omadused tal siiani alles :)

Siis ma mäletan teda iluvõimlejana Kirkest ja tantsijana tantsugrupist Džadern: ta tegeles nende hobidega väga suure kirega!

Ja siis ma mäletan teda oma õpilasena, andsin talle eesti keelt ja kirjandust 8.-9. klassis: loomulikult oli ta tubli ja kohusetundlik, kaasõpilasena väga respektieritud ja alati õigluse eest väljas.

Õpetaja Mairi mälestused Renatast:

Mäletan, et põhikoolis oli Renata sõnakas ja tuline oma arvamuse avaldaja. Õpetajad polnud just ta lemmikinimesed – neile oli vaja nii vastu vaielda kui vahel ka uksi paugutada.

Gümnaasiumiaastatel kõik aga muutus. Minust sai Renata klassijuhataja ja Renatast maailma kõige ägedama klassi üks eestvedajatest. Siiani on tema üks nendest tänu kellele toimuvad läbimõeldud ja toredad klassi- või lennukokkutulekud.

Minu jaoks on Renata aga üks väga eriline inimene, sest tänu temale olen ma pandud raamatusse „Lend“ ja sealt ma enam välja ei saa! :)

INTERVJUU BÄNDIGA

Kooli keldriruumide sügavustest on aeg-ajalt kosta muusikat. Uurisime, mida teeb seal toimetav bänd ja mis on nende plaanid. Tegime intervjuu bändi laulja ja kitarristi Viktor Romanoviga, kes rääkis meile veidi oma tegemistest.

Kas teie grupil nimi on ja kes on koosseisus?

Bändil meil hetkel veel nime ei ole. Koosseisus on 4 inimest: Joonas Kirss, kes on 11.LR-ist ja mängib trumme, samast klassist Mikk Naar on kitarril, siis 12.LR-ist Sten Raak on basskitarrist. Mina ise laulan ja mängin ka kitarril.

Kui kaua te tegelenud olete?

Eelmise õppeaasta lõpust saadik.

Kas olete bändiga esinenud?

Oleme, eelmine aasta oli LÜG-is üks tunnustamisüritus ja seal esinesime.

Millist muusikat teete? Kas on ka originaalset muusikat?

Enamjaolt alternatiivrokki, sellist vanemat muusikat. Aga on ka omaloomingut, küll need ka varsti esitatud saavad. Seega on, mida oodata.

Kas teil on tulevikuplaane?

Me tegeleme pigem hobi korras, sest me oleme kõik erinevates klassides ja pärast gümnaasiumi lõppu on tõenäoliselt raske kokku jääda.

Kas kooliüritustel on ka plaan esineda? Näiteks jõuluballil?

Jõuluballil on keeruline esineda, sest laval on kutsutud bänd ja lava ees on tantsuplats ning oma tehnikaga lihtsalt ei mahu sinna ära. Aga üldiselt me tahaksime esineda, kui tuleb lennupulm ja sellistele üritustele tahaks minna.

Kas on olnud ka lahkarvamusi/draamat?

Ei, õnneks seda mitte. Me kõik oleme üsna sarnased, kõigil on sarnane muusikamaitse ja me kõik oleme sellised tagasihoidlikud, nii et kui isegi mingi vaidlus tuleks, siis sellest ei tekiks mingit draamat.

Ajalehe Sinisulg
toimetus soovib edu ja
jääd ootama
meeleolukaid
ülesastumisi!

-KAAREL METSSALU
-GREGOR UUSTALU

Meediaklubi omalooming

Purunenud suhe ja klaas

Olen pikali maas

Ma ei tõuse

Kurbus pugunud mu põue

On see mis tahtsid

Või see mis ma kartsin

Tahtsin õnne

Pisikesi naerupõnne

Aga see jäi olematuks

Hinge tegi koledamaks

Sinu sõnad

Tegid mõrad

Minu armastusse...

...

Kas elul on mõtet

Kui seda ainult raisata

Kõik uppi paisata

Riskida nii et kaotad kõik

Mis on siis su elulõik

Mille oled kirjutanud valmis

Oma lühikeses elusalmis

Kus võtad kokku iga viimse

Alles jäänud riisime

- #pealkirjatatydruk

Muusikali muhjed

6. detsembril toimus Läänemaa Ühisgümnaasiumi muusikali "100 aastat koolielu" esietendus. Laval oli 31 esinejat ning esimest korda Eesti teatriajaloos oli laval 26 raadiomikrofoni korruga. Sinisulg käis kohapeal asja uurimas ja küsis mõned küsimused nii muusikalitähedelt kui ka pealtvaatajatelt.

Enne ja pärast esietendust

Muusikalis osalejad:

Reneli Šaumets, 12.M

Kuidas casting'ule sattusid?

Kuna ma eelmist muusikali olin käinud vaatamas, siis teadsin, et päris lahe on ja mõtlesin, et davai proovin. Isegi kui ei saa sisse, siis ei ole midagi, ma vähemalt olen proovinud. See annab väga palju julgust juurde, ma ise tunnen ka, et olen nii palju julgemaks läinud, pluss nii palju erinevaid inimesi kohanud.

Mis on suurim hirm?

Et ma ei jõua riideid vahetatud.

Ja mis tunne praegu on?

Hea. Närvi ei ole, ise imestan ka, ma olen alati see, kes pabistab üle, aga praegu ei ole...veel.

Siim Luiga, 11.LR

Kas oli ka hetki, kui tahtsid loobuda või alla anda?

Ei, sellist ei olnud, kohe kindlasti mitte. Alati olin motiveeritud ja ootasin seda päeva, mis täna on, kuigi ma ei tea veel täpselt, mis juhtuma hakkab.

Kui said teada, et muusikali tehakse, kas olid kindel, et lähed 100% casting'ule?

Ei olnud kus juures, sellega oli üks huvitav lugu. Kui alguses casting oli, siis ma ei läinud kohale.

Mairi ütleb vahele: Mina lükkasin ta ukse vahelt sisse!!

Jah, Mairi ja Liina (Salumets, eelmine monarh) lükkasid mind ukse vahelt sisse sinna casting'ule, aga see oli nagu tulemusteta, sest ma ikka ei läinud sinna

ja läksin hoopis kahe päeva pärast järel casting'ule. Ma usun, et ma oleks seda väga kahetsenud, kui ma poleks läinud sinna. Nii et sellega läks hästi.

Kuidas praegu tunne on?

Praegu kõhus keerab natuke nagu ikka, täpselt ei tea, mis tuleb. Aga närv kusjuures kõige hullem ei ole veel, ilmselt see tuleb siis, kui inimesed hakkavad saali tulema, kuigi tänu teie intervjuule tuli natuke närv juba sisse.

Pia Margaret Reinberg, 11.LR

Mis oli kõige venivam osa terves protsessis?

Ootamine, poiste järgi näiteks, kuidas nad ei oska laulda ja nad ei saa oma hääli kätte, see võttis hästi kaua aega. Tüdrukud oskavad alati laulda.

Kas sul on veel jaksu seda teha?

Ma teeks seda nii pikalt edasi, kui vähegi võimalik - ma teeks iga päev etendusi, kogu aeg!

Mis on su suurim hirm kogu selle asja juures?

Sellist asja nagu hirm ei eksisteeri praegu.

Pealtvaatajad:

Karmen Telvik ja Debora Šaarnak, Hiiumaa Gümnaasium

Kuidas kirjeldaksite oma muusikalielamust? Millised olid ootused?

Oleme pahviks löödud, kui ägedad noored Läänemaal on, see tekitas kadedust. Meil Hiiumaal ei jätkuks kellelgi nii palju julgust, et midagi sellist laval korda saata. Alguses tundus muusikal väga mõttetut, kuid mida edasi ning mida rohkem laule tuli, seda ägedamaks see muutus, lõpus olime täiesti vaimustatud.

- Cärolyn Soidla

- Liisi Šuitsberg

- Eliis-Maria Koit

Nädal pärast viimase etenduse lõppu

Annabel Triebstock, 11.H

Millised on su tunded nädal pärast viimase etenduse lõppu?

Selline tunne, et see oleks nagu alles eile olnud. Mul nüüd on tibake kohale jõudnud, et need etendused on läbi saanud, vist. Jah, ma olen tõesti kurb, et ma ei puutu enam nii palju nende ülimalt vingete inimestega kokku (kuigi eile käisime kambakesi Salong+'is sünnipäevalaulu laulmas, see oli tõsiselt vahva!). Siiski on tunne ülimalt hea, sest me saime hakkama millegi erakordselt ägedaga, mis inimestele tohutult meeldis!

Kas oled pärast muusikali mõllu tundnud, et justkui midagi oleks puudu?

Oiiiiii, ja kuidas veel! Puudu on meie lavastaja Kai, keda koolis üldse ei näe. Kai on nii äge isiksus, keda mitte-näha on meeletult kurb ja lausa igav on, kui teda pole. Puudu on veel nii mõndagi, mida ei oska veel sõnadessegi panna. Selleks oleks mul vaja veel mõnda nädalat.

Mis oli sinu kõige lemmikum repliik? Miks?

Ausalt öeldes terve see tekst on ülimalt geniaalne, kust välja tuua vaid ühe lemmiku repliigi vms on minu jaoks üpriski võimatu. Märgiksin siiski ära kokatädi Meida ütlused 50ndatest ja 70ndatest, mis olid meeletult naljakad. Nt: "Mina ei ole mingi proua. Ma olen Piirsalust."

LÜGi muusikal "100 aastat koolile" 8.12.2018 2018 | Foto: Markus Sein

Kariina Šarapuu, 11.H

Mida sa hetkel, nädal pärast viimase etenduse lõppu, igatsed kõige rohkem?

Kõige rohkem igatsen ma seda pidevat muusikali seltskonnaga koos olemist, see oli arvatavasti ka üks mu lemmikuid osasid muusikalist. Kõik need vahvad inimesed, kes muusikalis kaasa tegid on mulle nii kalliks muutunud. Ja üldiselt igatsen seda ootusärevust ja tralli, mis meil just viimasel nädalal oli.

On sul tunne, et kuidagi harjumatu palju vaba aega on käes?

Ma ausalt ei tunne, et mul vaba aega kuidagi rohkem oleks. See on arvatavasti sellepärast, et mul on nüüd aega tegeleda teiste ja uute asjadega muusikali asemel. Nüüd, nädal peale etendusi on natuke veider mitte proovides käia ainult.

Mis oli sinu kõige lemmikum laul? Miks?

Mul on kaks lemmik laulu - "Rehalaul" ja "We'll meet again" ("Mil näed kord sind"). "Rehalaul" just sellepärast, et seda lauldes ja tantsides oli alati nii tore ja ma ei tüdine arvatavasti mitte kunagi sellest laulust ära. "We'll meet again" oli lugu, mis tekitas minus alati nii sügava tunde. See laul on lühike ja sõnu peaaegu et polegi, aga siiski on kogu see instrumentaalsoos ja need vähesed sõnad minu jaoks nii hinge läinud.

- Anni Kallas

LÜGi muusikal "100 aastat koolile" esietendus 06.12.2018 | Foto Markus Sein

11H. vastab: Mis on lavakunst?

Iga aasta tuleb humanitaarsuuna üheteistkümnendikel võtta ette uus katsumus - lavakunst. Et täpsemalt teada saada, mida see endast kujutab, käisin enda klassikaaslaste peale seni, kuni nad alla andsid ning oma mõtted kirja panid.

Lavakunst on tund, mis on kõigile vajalik ja millega saab raske koolipäeva masenduse ja stressi minema pühkida. Samuti saab oma klassiga veel lähedasemaks, sest teeme nalja ja oleme kõige lähedam seltskond.

Lavakunsti parimaks osaks on kujunenud kolmapäevased tunnid Karel Rahuga, kus saab enda impro-oskused proovile panna ning näha, kui suur ühe õpilase kujutlusvõime ikka on.

Lavakunst on üks parimatest osadest humanitaarsuuna juures.

Lavakunst pole ainult lollimängimine ega mingite veidrate harjutuste tegemine. Lavakunsti tunnis visatakse sind tuimalt külma vette nagu elu seda teeb. Seal õpib ennast palju rohkem tundma võrreldes teiste õppeainetega.

Lavakunst on vinge. Ainult tantsimine ei sobi mulle, kuid seda rohkem väärtustan ma teisi osi. Tegelt ka, me ei tee nalja, kui ütleme, et humanitaarsuund on parim!

Lavakunst on minu jaoks miski, mis arendab mind just selles valdkonnas, millest päriselt ka huvi tunnen. See tund aitab mugavusstsoonist välja tulla, mis pakub veidike närvikõdi, aga ongi parim millegi saavutamiseks.

Ma olen selle perioodiga leidnud inimestest, keda ma olen tundnud 10 aastat, meeletult palju omadusi, mis mind heas mõttes šokeerivad pidevalt. Mul on hea tunne, et minu kõrval on nii andekad ja loovad inimesed.

See on tund, mis erineb teistest ja kus ma tunnen ennast hästi. Lavakunsti saan õppida, kuidas tulla mingis olukorras toime ja loodan, et saan lahti ka lavahirmust.

See justkui ei olegi tund, vaid 75 minutit puhkust raskest koolipäevast.

Minu jaoks on lavakunst väga huvitav ja omapärane tund. Olen kuulnud, kuidas teised klassid on kadunud, et meil, humanitaaridel, selline tund on. Ainuke osa, mis mulle nii väga ei meeldi, on tantsimine.

- Anni Kallas

HEA TUJU RETSEPT

9 TUNDI UND

SUPIKATAÄIS VIITESID MATEMAATIKAS

TSIPA TERVET MÕISTUST

3 SÖÖGIKORDA PÄEVAS + SNÄKID

VÄHEMALT 30 MINUTIT RAHU JA VAIKUST

4 TEELUSIKATAÄIT FÜÜSILIST TÖÖD

ÏD-KAART KOOLIS KAASAS

MÕNUS SELTSKOND

Peatoimetaja: Anni Kallas

Toimetajad: Fata Morgana, Jan Jeeberg, Martin Noot, Madelen Kalvik, Kaarel Metssalu, Gregor Uustalu, #pealkirjatatydruk, Liisi Suitsberg, Cärolyn Soidla, Eliis-Maria Koit

Fotod: Rasmus Valdmann

Juhendaja: Tiina Brock

Küljendaja/Kujundaja: Anni Kallas
